

ffeltige i, at man i Noget underordner sin Anskuelse Andres. Det ærede Medlem er — jeg kan i saa Henseende kun bruge et tydsk Ord, jeg har ikke for Diebliffet noget danff Ord ved Haanden — saa probefest, saa aldeles staalsat — dersom jeg skal bruge et danff Ord — i sin Anskuelse, at jeg ikke paa nogen Maade kan vente, at han vil forandre den. Det kan imidlertid ikke være min Hensigt paa dette Tidspunkt af Forhandlingerne at ville gjøre noget som helst Forsøg paa at forandre det ærede Medlems Anskuelse om Theatret i det Hele; jeg vil blot gjøre ham opmærksom paa det, og det er, at, naar han anførte disse Skoler i Randers og Horsens, og yttrede, at man havde sagt til dem: Ja, see I nu til at komme med saa eller saa Meget, bring saa eller saa Meget tilveie, saa skulle vi see, hvad vi kunne gjøre fra vor Side — da var Forholdet der et ganske andet, end hvad der her foreligger. Jeg har nu ikke været med til at stemme for denne Form, det var ikke mit Ønske, at Sagen skulde stilles saaledes, men jeg kan dog nogenlunde forstaae, at man, naar man er kommen til den Forestilling, at disse to Skoler skulle nedlægges, da siger: vi ville ingen lærde Skoler have paa disse to Steder, men vi ville dog lade dem blive bestaaende endnu i nogen Tid, imod at der bringes de og de Offre; bringes der saa og saa Meget tilveie, saa ville vi see, hvad vi kunne gjøre. Men det ærede Medlem kan ikke forlange, at denne Vej her skal følges af dem, der have den Opfattelse af Theatret som Statsinstitution, at de mene, at det har Interesser at varetage, som det ikke kan skyde fra sig. Men det er netop Sagen, at man her kan handle rigtigt ved at sige fra Statens Side: vi ere rede til at gjøre det og det, naar det behøves, men vi finde dog ogsaa, at der er Opfordring for Communen til ligeledes at gjøre Noget, og at den maa bringe de og de Offre, for at Theatret kan fuldsejgøre, hvad man kan forlange af det som Statsinstitution. Saaledes maae vi

nodvendigviis tale her, og disse to Ting, Theatret og disse Skoler, maae derfor holdes adskilte.

Jeg skal imidlertid ikke dybere gaae ind paa denne Sag her; jeg haaber jo, at man dog vil lade os komme til noget yderligere Forhandlinger. — Hvad Forslaget selv angaaer, som her foreligger, da vil jeg stemme for det, uagtet jeg indseer, det har Mangler i flere Henseender. Jeg troer, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Ville), da han først havde Ordet, maattee var noget vel skarpt imod det, hvad der forøvrigt kan forklares deraf, at han saa nylig har været medvirkende med Hensyn til denne Sag, hvilket ogsaa gjælder om den ærede Forslagsstiller. De, der i længere Tid have haft med denne Sag at gjøre, og tidligere have maattet kæmpe for den, kunne see roligere paa Forslaget og vel deri finde en heel Deel, der kunde ønskes anderledes, men det er dog alligevel saa godt, at dets Vedtagelse kunde bringe det store Skridt fremad, som man nu saalænge har staaet ved uden at beslutte sig til det. Jeg kan ogsaa gjerne være enig med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds i, at det ikke er heldigt, at Forslaget er kommet frem paa denne Maade; det forekommer mig høist besynderligt, at den ærede Forslagsstiller ikke valgte den, efter min Mening, simpleste Vej at komme frem med sine Endringsforslag til tredje Behandling. Men hvad enten nu dette er grundet i en dybere Overveetelse og Beregning eller, hvad jeg er mere tilbøielig til at troe, i et øieblikkeligt uheldigt Indtryk hos ham, maa jeg tilstaae, at jeg for mit Vedkommende vil vide ham Tak for, at han har undeikastet sig disse ubehagelige Domme ved at saae Lovforslaget bragt frem igjen; dette skal jeg fuldstændig aabent indtale. Naar det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgfreds (Høgsbro) var bange for, at Thingets Værdighed skulde lide derunder, saa er jeg ligesaa om for Thingets Værdighed som det ærede Medlem og som vel Alle, skøndt der er forskjellige Meninger om, hvor